

PROGRAMA DE MÀ

Il Pomo d'Oro & Corti —*Concerts per a clave* de J. S. Bach

Palau Bach

Dimarts, 17 de març de 2026 – 19.30 h

Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Aquest concert forma part del Festival Barcelona Obertura Ciutat de Clàssica:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

CERTIFICACIÓ
AMBIENTAL
EMAS

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Eleonora Bišćević, flauta

Il Pomo d'Oro

Pablo Valetti, violí I

Anna Dmitrieva, violí

Katya Polin, viola

Kristina Chalmovska, violoncel

Riccardo Coelati, contrabaix

Francesco Corti, clave i director

I

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Concert per a clave núm. 1, en Re menor, BWV 1052

Allegro

Adagio

Allegro

Carl Philipp Emmanuel Bach (1714-1788)

Concert per a flauta, en Re major, Wq. 13

Allegro

Un poco andante

Allegro assai

II

Jiří Antonín Benda (1722-1795)

Concert per a clave, en Fa menor

Allegro
Larghetto
Allegro di molto

Johann Sebastian Bach

Concert de Brandenburg núm. 5, BWV 1050

Allegro
Affettuoso
Allegro

Durada del concert:

Primera part, 45 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#antiga

Benvingut/da!

És el teu primer concert
de música clàssica
al Palau?

Consells per gaudir
de l'experiència!

Poema

Persistència

no feia llum
perquè s'havien fos els ploms
però el far hi era

una gavina va coronar-lo
tota la nit creu-me:
tota la nit

per si tornaves

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Fes-te benefactor del Palau

Per la música i el patrimoni,
per la llum i l'harmonia.
Pel poder transformador
d'un projecte únic.
Per un Palau per sempre.

Suma't al projecte!

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Johann Sebastian Bach, Francesco Corti i l'orquestra barroca Il Pomo d'Oro. Conjunt i director són molt coneguts pel públic del Palau, però sempre han actuat acompanyant alguna gran veu o interpretant una òpera. Aquest cop es transformen en protagonistes únics de la vetllada amb obres del gran Bach, del seu fill Carl Philipp Emanuel –amb la flautista Eleonora Bišćević com a solista– i del compositor txec Jiří Antonín Benda. Francesco Corti, a més de dirigir el conjunt, participarà com a solista al clavecí, instrument del qual és un connotat intèrpret, amb una àmplia discografia.

Quines són les claus del concert?

Johann Sebastian Bach obre i tanca el programa amb dos concerts que tenen un denominador comú: el clavecí. El *Concert de Brandenburg núm. 5, BWV 1050*, per a flauta travessera, violí i clavecí obligat, és el primer concert conegut que dona un paper protagonista a aquest instrument de corda polsada. Catalogat immediatament després dels concerts brandemburguesos, el *Concert per a clave núm. 1, en Re menor, BWV 1052* és el primer d'una sèrie datada el 1735 i es pensa que podria ser un arranjament d'un hipotètic –i perdut– *Concert per a violí*.

Dues joies que es complementen amb el *Concert per a flauta, en Re major, Wq. 13* de Carl Philipp Emanuel Bach, i el *Concert per a clave, en Fa menor* de Benda.

A què he de parar atenció?

El clavecí és cosí del piano modern, però un cosí llunyà: en el primer, la corda és polsada per un mecanisme, mentre que en el segon és percutida per un martellet. La diferència en el so, més enllà de la brillantor i lluminositat del clavecí, també es palesa en la incapacitat d'aquest instrument de modular la intensitat de cada nota, cosa que limita la dinàmica musical –és a dir, l'aplicació de pianíssims i fortíssims. Aquesta característica, pròpia del Romanticisme i no del Barroc, només

s'aconsegueix mitjançant la força de la digitació. Tot un repte per a l'interpret, com es podrà percebre en aquesta vetllada.

Sabies que...

Bach és considerat el pare del concert de clavecí i orquestra, fins i tot abans que Vivaldi. Per al gran músic alemany, les vetllades amb orquestra de cambra i un o més teclats com a solistes van ser potser més fruit de la necessitat i dels elements que tenia al seu abast que no pas d'una inspiració inicial.

Al Collegium Musicum de Leipzig, ciutat on Bach va treballar els darrers vint-i-set anys de la seva vida, solia oferir tardes musicals amb els seus fills Wilhelm Friedemann i Carl Philipp Emanuel, en què s'interpretaven concerts amb el clavecí com a instrument solista. L'èxit d'aquestes trobades hauria convençut el compositor de creure en el format i d'escriure pensant en el clavecí com a protagonista.

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg /
Orquestra del Festival de Bayreuth &
Pablo Heras-Casado / Víkingur Ólafsson /
Sondra Radvanovsky / Balthasar Neumann
Orchester & Thomas Hengelbrock /
Christian Zacharias & Leipzig String
Quartet / Piotr Beczala / Igor Levit / María
Dueñas & Alexander Malofeev / Xavier
Sabata & Le Concert de l'Hostel Dieu /
Alexander Melnikov & Quartet Casals /
Staatskapelle Dresden & Daniele Gatti
/ Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona /
Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico /
Elisabeth Leonskaja / Julia Kleiter &
Julius Drake

Entrades a palaumusica.cat

Comentari

La colossal obra de Johann Sebastian Bach ha provocat, massa sovint, l'oblit d'importants aportacions realitzades per aquest tità de la història de la música occidental. Així, poc som conscients que Bach ha de ser considerat un dels més grans mestres de tots els temps en haver-ho estat ja no tan sols dels seus fills Wilhelm Friedemann, Carl Philipp Emanuel, Johann Christian o Johann Christoph Friedrich, els tres primers de gran influència a l'època, sinó d'altres com Krebs, Agricola, Nichelmann, Kirnberger o Altnickol, aquest darrer, per cert, gendre del músic d'Eisenach en haver-se casat amb la seva filla Elisabeth Juliana Friderica. Aquest nucli de deixebles és fonamental per comprendre la disseminació del gènere del concert per a clavicèmbal amb acompanyament de corda. Si bé no podem afirmar que Bach sigui el primer compositor a escriure concerts per a clavicèmbal i orquestra, en el mateix sentit fundacional amb què Händel ho és dels concerts per a orgue, en existir precedents en el context italià amb exemples de Giuseppe Torelli, Antonio Vivaldi o Benedetto Marcello, no és menys veritat que Bach va saber proporcionar a aquest gènere una nova dimensió artística en donar al clavicèmbal un protagonisme solista, a més de la sistematització i culminació artístiques. Bach, així, va ser el primer a crear un corpus extens, coherent i d'altíssim nivell de concerts per a clavicèmbal on el teclat té un paper plenament solista i establí un model que influiria decisivament en el posterior gènere del concert per a piano.

Un gran exemple el trobem en el seu *Concert per a clavicèmbal, cordes i baix continu en Re menor, BWV 1052* (ca. 1734), una obra que sobresurt pel seu caràcter dramàtic, el diàleg constant entre el clavicèmbal i l'orquestra, a més de l'energia rítmica dels moviments extrems, amb un "Adagio" central profundament significatiu. El seu interès també radica, però, a veure com aquest *Concert* va ser rebut pels deixebles de Bach com un model. A la dècada dels anys quaranta del segle XVIII, va ser copiat pels esmentats Agricola i Nichelmann en sengles còpies a mà i, fins i tot, de la dècada dels cinquanta del mateix segle, se'n coneix alguna altra còpia autògrafa anònima. Va ser amb el coneixement d'aquests *Concerts per a clavicèmbal* de Johann Sebastian que els seus deixebles, principalment els instal·lats a la cort de Berlín, van començar a desenvolupar un gènere indissociable de Bach i dels Bach. Així, no ha d'estranyar que el seu segon fill, Carl Philipp Emanuel, establert a l'esmentada cort berlinesa entre els anys 1740 i 1768, decidís fer un pas en l'aprofundiment de les possibilitats del concert per a clavicèmbal amb la composició de més de cinquanta *Concerts*, alguns dels quals podem trobar també en

la seva versió per a violoncel i/o flauta. És aquest el cas del *Concert per a flauta en Re major, Wq. 13 (H. 416)*, compost cap als anys 1747-1748. Estructurat en tres moviments (ràpid-lent-ràpid), destaca per un tractament molt acurat del solista. La flauta, així, no es limita al virtuosisme, sinó que desenvolupa un discurs retòric, amb contrastos sobtats, pauses expressives i girs melòdics inesperats. L'orquestra acompanya amb claredat i flexibilitat, tot afavorint el diàleg amb el solista més que no pas la confrontació. Aquesta obra mostra clarament com Carl Philipp buscava allunyar-se del dens llenguatge contrapuntístic del seu pare per explorar una expressivitat més directa, subjectiva i moderna, i anticipava així el concert clàssic de Haydn i Mozart, a més d'erigir-se en una bellíssima mostra de l'Empfindsamer Stil (estil sensible).

No va ser únicament Carl Philipp qui es va interessar per la composició d'aquesta tipologia de concert. Un cas molt interessant és el del músic bohemí Jiří Antonín Benda, que va romandre a la cort berlinesa de Frederic el Gran entre els anys 1742 i 1749. Durant aquests anys va entrar en contacte amb l'ambient musical berlinès marcat per Carl Philipp Emanuel Bach i per l'estètica de l'estil sensible, que influiria decisivament en el seu llenguatge. Una bona mostra el tenim en el *Concert per a clavicèmbal en Fa menor*, una obra d'allò més singular dins el repertori de mitjan segle XVIII pel seu caràcter expressiu, com també per la seva infreqüent tonalitat de Fa menor que li fa assolir un clima introspectiu i tens. No és estrany que Il Pomo d'Oro i Francesco Corti en l'enregistrament que han fet d'aquest *Concert* l'hagin incorporat al que han titulat *L'època dels extrems*.

Clourà la vetllada el celebèrrim *Concert de Brandenburg núm. 5, BWV 1050*. Tot i formar part de la sèrie de sis *Concerts* dedicats el 24 de març de 1721 al marcgravi Christian Ludwig de Brandenburg, sembla que aquest en concret es podria relacionar amb el duel mai arribat a celebrar amb el clavicembalista Louis Marchand a la ciutat de Dresden, l'any 1717. El clavicembalista Pieter Dirksen ha apuntat la ferma possibilitat que el *Cinquè Concert, BWV 1050* trobi la gènesi en el motiu principal del viatge de JSB a Dresden: l'esmentat duel amb Louis Marchand (1669-1732). En efecte, els mítics seixanta-quatre compassos que trobem al seu primer moviment, un passatge virtuós que no té parí a l'època i que anticipa la concepció solística per a l'instrument dels *Concerts* de Mozart i Beethoven, semblen concebuts com una mostra d'exhibició de "cara a la galeria", com, de ben segur, requeria una competició com l'esmentada. Segons la teoria del referit clavicembalista holandès, a Dresden Bach podia haver estat auxiliat pel violinista Jean-Baptiste Woulmyer i el flautista marsellès Pierre-Gabriel Buffardin (ca. 1690-

1768) que, des del 1715 i fins al 1749, va formar part de l'orquestra de la cort de Dresden.

Oriol Pérez i Treviño, musicòleg i assagista

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Biografies

Eleonora Bišćević, flauta

© Leonardo Casalini

Nascuda a Monza de pares croats, es va formar al Conservatori de Milà en flauta dolça i *traverso* i a la Schola Cantorum Basiliensis es graduà amb distinció honorífica en *traverso* a la classe de Marc Hantaï i em improvisació històrica amb Dirk Börner i Markus Schwenkreis. Paral·lelament va assistir, com a segon instrument, als cursos d'orgue a la classe de Tobias Lindner.

La seva activitat la porta per tot Europa com a solista, músic de cambra i orquestra, tot col·laborant habitualment amb els conjunts Le Concerts Nations (i Jordi Savall), Gli Incogniti (Amandine Beyer), Il Pomo d'Oro, La

Cetra Barockorchester (Andrea Marcon) i Le Parlement de Musique (Martin Gester). Ha actuat en festivals de prestigi, entre els quals Festival d'Ambronay,

Festival Oude Muziek d'Utrecht, Styriarte, Abbaye aux Dames de Saintes i Urbino Musica Antica, així com a algunes de les sales de concerts més importants del continent, com l'Elbphilharmonie (Hamburg), Philharmonie de París, Palau de la Música Catalana, Liszt Academy Concert Centre (Budapest) i Tonhalle de Zúric.

L'any 2019 va fundar, juntament amb la clavecinista Arianna Radaelli, el duo Alter Ego, amb el qual, a més de rebre nombrosos guardons internacionals, el 2023

enregistrà el film musical *An italian gallery* i el 2025 el seu primer àlbum solista, *Corelli ajusté à la flûte traversiere* (Da Vinci Publishing). El segon àlbum solista, dedicat a la integral dels duets de Wilhelm Friedemann Bach i enregistrat amb el flautista Manuel Granatiero, l'ha publicat el segell Arcana el gener d'enguany. També ha enregistrat per a Harmonia Mundi, Alia Vox i Whales Records.

Eleonora Bišćević és, igualment, cofundadora del Girandola Quartett, conjunt dedicat a redescobrir el repertori clàssic i romàntic per a flauta i cordes amb instruments originals.

Ha guanyat nombrosos premis, entre els quals, el del Concurs Internacional Telemann de Magdeburg el 2021, i durant els seus anys d'estudi també va ser membre de l'European Union Baroque Orchestra.

Així mateix, es dedica activament a la improvisació, ja sigui en l'àmbit històric o de *crossover*, impartint *masterclasses* i de manera habitual incorporada a les seves actuacions. Des del 2021 és organista titular a l'església de St. Jakob de Basilea. Des del 2025 és professora de *traverso* al Tiroler Landeskonservatorium d'Innsbruck i és convidada habitualment a impartir cursos, conferències i *masterclasses* a institucions musicals d'arreu d'Europa.

Il Pomo d'Oro

© Nicola Dalmaso

Fundat el 2012, es caracteritza per una interpretació autèntica i dinàmica d'òperes i obres instrumentals del Barroc i el Classicisme. Els músics que en formen part, tots ells reconeguts especialistes, figuren entre els millors en el camp de la interpretació històrica.

El conjunt s'ha donat a conèixer pels seus concerts i enregistraments de nombroses òperes, i ha treballat amb els directors Riccardo Minasi, Maxim Emelyanychev, Stefano Montanari, George Petrou, Enrico Onofri i Francesco Corti. La concertista Zefira Valova dirigeix l'orquestra en diversos projectes. Des del 2016 Maxim Emelyanychev n'és el director titular i, des del 2019, Francesc Corti el director convidat principal.

La temporada 2024-25 l'orquestra va mantenir la seva col·laboració amb músics i solistes increïbles i va fer gires amb produccions d'òpera en concert d'*Alcina* i *Jephtha* de Händel, i va fer pujar a escena produccions d'*Orlando furioso* de Vivaldi i *Stabat Mater* de Pergolesi. El cor Il Pomo d'Oro va interpretar el seu aclamat programa *Sacrae cantiones* de Gesualdo i *Vèspres* de Monteverdi, amb el director Giuseppe Maletto. En recital, el conjunt va unir forces amb els seus col·laboradors habituals: Michael Spyres, Pene Pati, Joyce DiDonato i Jakub Józef Orliński, i va coincidir amb el violoncel·lista Giovanni Sollima per oferir actuacions per tot Europa.

Aquesta temporada 2025-26 la seva agenda inclou gires amb *Il combattimento di Tancredi e Clorinda* de Monteverdi, *Giulio Cesare* de Händel i la *Passió segons sant Joan* de Bach. En recital, l'orquestra col·laborarà amb Anna Prohaska en un programa Bach i Buxtehude, i amb Jakub Józef Orliński en una gira asiàtica de *Beyond*. Maxim Emelyanychev també dirigirà l'orquestra en les interpretacions dels concerts de Nadal per tot Europa.

Francesco Corti, clave i director

© Leonardo Casalini

Va estudiar orgue a Perusa i posteriorment clavecí a Ginebra i Amsterdam. Va ser premiat al Concurs Internacional Johann Sebastian Bach de Leipzig (2006) i al Concurs de Clave de Bruges (2007).

Com a solista i director, ha ofert recitals i concerts a tots els continents i ha actuat al Théâtre des Champs Élysées (París), Bozar (Brussel·les), Konzerthaus (Viena), Philharmonie (Berlín i Hamburg), Mozarteum (Salzburg), Concertgebouw (Amsterdam), Teatro Real (Madrid), Palau de la Música Catalana, Tonhalle (Zúric), entre d'altres.

Des del 2018 és director convidat principal d'Il Pomo d'Oro, conjunt amb el qual comparteix, entre d'altres, la direcció en gires europees d'*Orlando*, *Radamisto*, *Tolomeo* i *Berenice* de Händel. És convidat habitualment a dirigir formacions com ara la Freiburger Barockorchester, Akademie für Alte Musik de Berlín, Les Musiciens du Louvre, Kammerorchester de Basilea i B'Rock. Des del gener del 2023 és el director musical del Teatre de la Cort Reial de Drottningholm.

La temporada 2025-26 té en agenda *Don Giovanni* a Gant i Anvers, *Giulio Cesare* de Händel amb Il Pomo d'Oro, *Otto* de Telemann amb Akamus, *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi a Drottningholm i el debut a l'Òpera Nacional dels Països Baixos amb *Le nozze di Figaro*.

Els seus enregistraments com a solista han rebut alguns dels premis de més prestigi internacional, com el Diapason d'Or de l'Année, Preis der Deutschen Schallplattenkritik, Editor's Choice de Gramophone i Choc de Classica, entre d'altres. El seu enregistrament solista més recent (per a Arcana) és dedicat a Domenico Scarlatti.

Des del setembre de 2016 és professor de clavicèmbal a la Schola Cantorum Basiliensis.

5 de març – 1 d'abril

Barcelona Obertura Ciutat de Clàssica

Més de 500 artistes, 50 concerts i 25 escenaris

Gran Teatre del Liceu / Palau de la Música Catalana /
L'Auditori / Fàbrica Estrella Damm / Torre Bellesguard /
CASA SEAT / Casa Batlló / Casa Vicens / Fundació Joan Miró
/ Fundació Julio Muñoz Ramonet / Palau Güell / torre
Glòries / Monestir de Pedralbes / Museu Europeu d'Art
Modern / Palauet Albéniz / i molts més...

Barcelona Obertura
Classic & Lyric

També et pot interessar...

Palau Piano

Dimarts, 31.03.26 – 20 h

Sala de Concerts

—Les *Sonates* de Brahms

Elisabeth Leonskaja, piano

J. Brahms:

Sonata núm. 1, en Do major, op. 1

Sonata núm. 2, en Fa sostingut menor, op. 2

Sonata núm. 3, en Fa menor, op. 5

Preus: de 22 a 45 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen⁷¹

GRUP
euromadi

^B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Santander
Fundación

Telefónica

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The
NANDO
and EISA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁴

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACEUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea
impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CAR
DON
E R
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI⁺

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

the NEW
BARCELONA
POST

TMB
Transports
Metropolitans
de Barcelona

3cat

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

